

אפשר להיות!

כסודרה הנפתחת עם כתבה זו, תנסה חוליית-מחקר של "העולם הזה" להשיב לכמה שאלות: מה קורה לצעירה הישראלית בצאתה מחדר-היולדות? כמה ילדים היא רוצה במשפחה?

הכל הש-
בר אחד לא
רודפת עם

האם היא רואה לעצמה שמה פעולה מחוייך למסגרת הבית?
האם היא שפחה לבעלה ולילדיה?
באיזו מידה משפיעות בעיות של תקציב על השקפת-עולמה?
האם היא צריכה להשאיר את חנוך ילדיה למורה בנן ובנות הספר, או שמא חייבת היא ליטול בו חלק פעיל?
האם פניק ילדים יכול לבוא כמו-קום חינוך?

עדה מכנס

האם לאם הישראלית היום יש תפקיד בעיצוב רמות הדור שלא היה מוטל על סבתה?

אלית טרם
את רשות
מן לבעיות-
ת, השפעה
גננת, שום
הראשונים
משפחתית.

"העולם הזה" יוצא מן ההנחה שאין אשה "אופיינית" לכל אשה נסיבות והשקפות משלה. עדה מכנס, נושא הכתבה הראשונה הזאת, היא אם פתח-תקואית, בת 30 המהזיקה בדעה כי האמהות אינה הסוף וכי תפקידים חשובים נוספים מצפים לאשה הישראלית בדורנו.

תמונה אופיינית של עקרת בית, בממלכתה המסורתית של האשה — המטבח. הבעל יצא לעבודה, הילדים בנן ובבית-הספר; עדה עסוקה בהכנת ארוחת הצהריים. בעבודתה זו היא מוקפת צלחות ומיתקני-מטבח מן המשוכללים והמודרניים ביותר המקילים עליה חלק מעבודתה אך אינם משחררים אותה מהרבה דאגות אחרות הנופלות על שכמ האשה ושאינן בכוחן של המיתקנים המודרניים ביותר לפתור אותן.

דאה אינה מרגישה טוב. אמה הקדימה לשלוח אותה לחסה, מאכילה אותה מרק דק, שעה שתלמה ודן עוקבים אחר הפעולה. תלמה, בת אחת-יעשרה וחצי, עוזרת לאמה במידה רבה. ישנם דברים שאין מכבסים במכוני-מכבסה. עדה מכבסת אותם ביד.

בס הוא את עדה. למרות שיש לה עוזרת, נופל על שכמה ביות והקניות. כאן ממששת עדה את הבנות אצל הירקן.

היא את האחריות המוטלת עליה. היא מקשיבה לבעיותיהם של ילדיה, עוזרת להם בשיעוריה, יצרה יחס של רעות בינה לבינם. "פשוט קשה לי להאמין שהם ילדי. ביחוד בתי הבכורה" מספרת היא בתמהוין. "אני מתייחסת אליה כאילו היתה אדם גדול, שזה-מעמד. עד כדי כך, שהיא כבר מתחרה אתי בבגדים".
להוריה של עדה היו שלושה ילדים. כולם התבגרו והתחתנו ועתה מצטערים ההורים שלא נולדו להם יותר ילדים. עדה עצמה, שהתנסתה בכל שלבי צער גידול שלושה ילדים, לדעתה, הוא בדיוק מספר הילדים הדרוש למשפחה הישראלית.
"עם שלושה ילדים, תמיד יש משהו. אחד מנוזל, השני יש לו חום, השלישי מתאונן על כאב בבטן. אבל כל זה לא חשוב, אם יודעים איך לקבל את הקל והקשה בחייו. ואז, פתאום, רואים יום אחד שכל הקשור בילדים בא בראש. זה בא באופן טבעי, מבלי ששמים לב".
מה דעתה של עדה על אם עובדת?

אשה נשואה טובה" סיפרה. "אין ובעלי הוא טוב בהחלט".
יצא לעבודה, שולחת את הילדים הרים, מסדרת את הבית. שאר הזמן (שבועי) לשחות בים, לקרוא, להת-החלאת ותיקה ועשייה.
הטיפול בבית או העיסוקים מחוצה לני הדרים חשובים — או בלתי-כסים הגיוני בריא. היא ארגנה את י כל אחד יש לו תפקיד וכל אחד-לא לכל ילד, לעידוד אותה לעצמאות תה להיות אם טובה — לא לפי הרוח הישראלית החדשה.
דים עם בננה או להתחנן בפניהם יאכלו. אינם רעבים, שלא יאכלו. את ילדיה — לא לפטם אותם".
ילדה ביוכל ה-75 לחרישת התלם לל פסנתר, השניה, לאה (8) לומדת וקווי מתנהלים בנן הגדול של הבית. בקלות ראש לאמהות. אם כי הדינאמית לבעלי ולילדיה מעבר

"להיות אם, זוהי עבודה מלאה. מישוה בכל זאת צריך לדאוג לילדים. אם לא האם — או הסבתא, או העוזרת. אבל לא צריך גם לקפוץ לקיצוני ניות שניה ולאמר כי מחוייך לטיפול בבית ובילדים אשה איננה יכולה לעסוק במשהו וצריכה דווקא לחזור למינהגים ולהרגלים של הסבתא מחוץ-לארץ. האמהות היא אמנם אחריות כבדה ודורשת הרבה מצד האשה — אבל היא בהחלט לא מסוף. להיפך: זוהי רק התחלה. היא מאפשרת לאשה להוכיח מה היא מסוגלת לעשות — אם היא העתק-פחם

...ולמרות הכל יכולה עקרת בית למצוא הנאות ועיסוק מחוייך לכתלי המטבח וצורך הילדים היו חנונית עם נעילה משפחה בנן פלני פלני. חמישה ילדים